

Hunde er

VORES VENNER

■ TEKST: JØRGEN HINDSE, FORMAND, DKK

I visse nordamerikanske indianerstammer har man fundet gravsteder, hvor børn er begravet sammen med hunde. Traditionen bundede i den rørende tro, at barnet måske ikke kunne finde vejen til åndernes rige, men at hunden ville kunne lede barnet den rette vej.

Indianerne var meget afhængige af deres hunde – som jagtkammerater, som vogtere af bopladsen, som ”barnepige” for børnene, som hyrdehunde for mindre husdyr etc. på samme måde, som en lang række andre folkeslag jorden over har været det i årtusinder.

Bånd mellem to arter

Mange steder på jorden har hundene bibeholdt deres gamle arbejdsområder, men naturligvis har også hundene fået nye ”jobfunktioner” i takt med den teknologiske udvikling. Som vi jævnligt beretter i HUNDEN, har vi i dag højt specialiserede hunde, som kan varsle epileptiske anfald hos deres ejere, som kan finde frem til kræftlidelser, fungere som servicehunde for handicappede og førerhunde for blinde, finde hus-svamp, narko, sorte penge, opspore forsvundne personer, foretage eftersøgninger af ting – endda under vand, som kan opspore anskudt og påkørt hjortevildt og meget andet.

I hele den industrialiserede del af verden er mange af de gammeldags hundejobs imidlertid forsvundet, og hundene er blevet arbejdsløse. Men de er bestemt ikke blevet overflødige. For det har vist sig, at mange

tusinde års samliv mellem menneske og hund har knyttet nogle bånd mellem de to arter, som gør, at vi mennesker har så utrolig megen glæde af at være sammen med hunde. Vores blodtryk falder, når vi sætter os i sofaen og lader hånden glide gennem pelsen på en hund, som har lagt sig ved siden af os eller som kommer og lægger hovedet i vores skød. Vores humor stiger, når vores hund kommer ud og tager imod os i entréen ved hjemkomst. Vi får masser af social kontakt – en lille snak med andre mennesker, når vi går tur med hunden, og vi mødes måske fast med andre hundeluftere på en hyggelig plads i parken eller hundeskoven.

Julegavehumør

Venskab forpligter, og vi mennesker har for vores part ansvar for, at vores hunde har det godt, bliver behandlet ordentligt og taget sig af. Først og fremmest er det jo et ansvar, som påhviler den enkelte hundeejer, og langt de fleste hundeejere er sig heldigvis dette ansvar bevidst.

I DKK forsøger vi at understøtte det positive samvær med hunde på mange måder. Vi bistår folk med at vælge en race, som kan trives med den tilværelse, ejeren kan tilbyde den. DKK's mange frivillige trænere og instruktører gør en fantastisk indsats for at gøre det muligt at være aktiv sammen med sin hund på utallige måder. Vores frivillige ”Barn og hund”-undervisere lærer børn at omgås hunde. Vi griber ind med dusører, politianmeldelser etc., når hunde bliver vanrøgtet eller mishandlet (senest i sagen om Montoya, som du kan læse om under ”Kort & godt”).

Hvis du er i julegavehumør og gerne vil

Foto: Wiegarden/Jørgen Bak Rasmussen

støtte hundearbejdet, så husk at DKK er berettiget til at modtage gaver og arv. Det betyder, at du må fratække gavebeløb i størrelsesordenen 501 kr. til 14.500 kr. på selvangivelsen, og at arv ikke er belagt med arveafgift. Beløbet kan indsættes på: reg. 5035 – konto 1361196. Selv om du bruger nogle af julegavepengene til gavn for andre hunde end din egen, så går det nok endda. Hunde bærer ikke nag, og din hund vil sikkert være allermest glad for nogle gode ture sammen med dig i det danske vinterlandskab, hvor man jo på denne årstid kan nyde vores smukke strandområder, og efter turen får en lun plads i sin kurv eller i et sofahjørne, mens du hygger dig i dens dejlige selskab. ■

DKK ønsker alle to- og firbenede glædelig jul og godt nytår!